

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא- challenge- ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	
גיטין-המגרש	מימרא	הרי זה גיטך ע"מ שתנשאי לפלוני - הרי זו לא תנשא, ואם נשאת - לא תצא.									■	◇	
		מאי קאמר?								^		פד.	
		ה"ק: הרי זו לא תנשא לו, שמא יאמרו נשיהן נותנין במתנה, ואם נשאת לאחר - לא תצא.								!		◇	
		ומשום גזרה לא מפקינן מיניה, ושרינן אשת איש לעלמא?							ז			פד.	
		הכי קאמר: הרי זו לא תנשא לו, שמא יאמרו נשיהם נותנין במתנה, ואם נשאת לו - לא תצא, דמשום גזרה לא מפקינן.								!		◇	
		לו הוא דלא תנשא, הא לאחר תנשא, והא בעי קיומי לתנאך.								ז		◇	
		וכי תימא, אפשר דמינסבא היום ומיגרשה למחר ומקיימא לתנאה, ולהך דפליגת עליה דרב יהודה קמדימת ליה.								!		◇	
		קונם עיני בשינה היום אם אישן למחר, אמר רב יהודה: אל יישן היום שמא יישן למחר.								!	■	◇	
		יישן היום ואין חוששין שמא יישן למחר.								!	■	◇	
		הכי השתא, התם בדידיה קיימא, דאי בעי מכריז נפשיה בסילוואתא ולא נאים, הכא בדידה קיימא לאיגרושי?								ז		◇	
		הרי זו לא תנשא לא לו ולא לאחר, לו לא תנשא - שמא יאמרו נשותיהם נותנין במתנה, לאחר לא תנשא - דבעיא קיומיה לתנאה ואם נשאת לו - לא תצא, דמשום גזרה לא מפקינן, לאחר - תצא, דבעיא לקיומיה לתנאה.									!		◇
		תניא כוותיה דרבא:									■		
		הרי זו לא תנשא לא לו ולא לאחר, ואם נשאת לו - לא תצא, לאחר - תצא.									■		
		ה"ז גיטך ע"מ שתעלי לרקיע, ע"מ שתרדי לתהום, ע"מ שתבלעי קנה של ד' אמות, ע"מ שתביאי לי קנה בן ק' אמה, ע"מ שתעברי את הים הגדול ברגליך - אינו גט.										■	◇
		כזה גט.										■	◇
		כל תנאי שאי אפשר לו לקיימו בסופו והתנה עליו מתחילתו, אינו אלא כמפליגה בדברים וכשר.										■	◇
		הלכה כר' יהודה בן תימא.										■	◇
		מתני' נמי דיקא.										■	
		כל שאפשר לו לקיימו בסופו והתנה עליו בתחילתו - תנאו קיים.										■	◇
		האי אי אפשר - תנאו בטל.										■	
		ש"מ.										■	
		הרי זה גיטך ע"מ שתאכלי בשר חזיר, מהו?										^	◇
		היא היא.										!	◇
		אפשר דאכלה ולקיא.										!	◇
		לאביי, כלל - לאתויי בשר חזיר.										■	
		לרבא, כזה - למעוטי בשר חזיר.										■	
		הרי זה גיטך ע"מ שתבעלי לפלוני, נתקיים התנאי - הרי זה גט, ואם לאו - אינו גט, על מנת שלא תבעלי לאבא ולאביך - אין חוששין שמא נבעלה להן.										ז	◇
		ואילו על מנת שתבעלי לאבא ולאביך לא קתני, לאביי ניהא, לרבא קשיא.										ז	
		בשלמא בשר חזיר - אפשר דאכלה ולקיא, פלוני - נמי אפשר דמשחדא ביה בממונא, אלא אבא ואביך בדידה קיימא? נהי דאיהי עבדא איסורא, אבא ואביך מי עבדי איסורא.										!	◇
		לרבא, כלל - לאתויי אבא ואביך, כזה - למעוטי בשר חזיר.										!	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
גיטין-המגרש	מימרא												
לאבוי כלל - לאתויי בשר חזיר, כזה - למעוטי פלוני.	[אבוי]			!									פד:
הרי זה גיטך ע"מ שתאכלי בשר חזיר, ואם היתה זרה על מנת שתאכלי בתרומה, ואם היתה נזירה ע"מ שתשתי יין, נתקיים התנאי - הרי זה גט, ואם לאו - אינו גט	מיתבי:				⚡								פד:
לרבא ניהא, לאבוי קשיא					⚡								פד:
מי סברת ד"ה היא? הא מני? רבנן היא.	אמר לך אבוי:			!									פד:
ותיפוק ליה דמתנה על מה שכתוב בתורה הוא, וכל המתנה על מה שכתוב בתורה - תנאו בטל					⚡								פד:
כי אמרינן מתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל, כגון שארה כסותה ועונתה, דהוא קא עקר, אבל הכא איהי קא עקרה.	רב אדא בריה דרב איקא:			!									פד:
כלום קא עקרה איהי אלא לקיומי לתנאי דידיה, אישתכח דאיהו קא עקר	מתקף לה רבינא:				⚡								פד:
כי אמרינן מתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל, כגון שארה כסותה ועונתה, דודאי קא עקר, אבל הכא מי קאמר לה? לא סגי דלא אכלה? לא תיכול ולא תיגרש.	אלא אמר רבינא:			!									פד:
כיצד יעשה? יטלנו הימנה וכו'.													פד:
מאן תנא?												^	פד:
ר"ש בן אליעזר היא	חזקיה:								♦	!			פד:
עד שיטלנו הימנה, ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הי גיטך.	דתינא, ר"ש בן אלעזר									!			פד:
אפילו תימא רבי	רבי יוחנן:									♦	!		פד:
שאני הכא, הואיל וקנאתו ליפסל בו לכהונה.	דילכון אמר: [רב כהנא]										!		פד:
כתבו בתוכו.													פד:
כתבו בתוכו תנן.	רב ספרא:												פד:
פשיטא, כתבו בתוכו תנן											⚡		פד:
מהו דתימא ה"מ לאחר התורף, אבל לפני התורף - אפילו על פה נמי פסול, קמ"ל.											!		פד:
לא שנו אלא לאחר התורף, אבל לפני התורף - אפילו על פה נמי פסול.	רבא:												פד:
ואזדא רבא לטעמיה													פד:
שתקו שתוקי לבעל עד דכתביתו ליה לתורף דגיטא.	דאמר להו רבא להנהו דכתבי גיטי:												פד:
כל התנאין פוסלין בגט, דברי רבי	ת"ר: [רבי]											♦	פד:
כל שפוסל על פה פוסל בכתב, וכל שאינו פוסל על פה אינו פוסל בכתב, חוץ שפוסל על פה - פוסל בכתב, ע"מ שאינו פוסל על פה - אינו פוסל בכתב.	חכמים:											♦	פד:
מחלוקת - לפני התורף	רבי זירא:											♦	פד:
גזרינן ע"מ אטו חוץ	דרבי סבר:											♦	פד:
לא גזרינן ע"מ אטו חוץ	ורבנן סברי:											♦	פד:
אבל לאחר התורף - דברי הכל כשר	[דברי הכל]											♦	פד: